

مجلس اهانت آمیز ابن زیاد با سر مطهر امام حسین (ع)

۳ آبان ۱۳۹۴ ساعت ۱۸:۲۹

زینب کبری (س) در زمان وداع با پیکر خونین امام حسین (ع) در کربلا به ایشان گفت: به فدای آن که ریسمان خیامش را قطع کردند، با دلی اندوهناک و با لبی عطشان او را شهید کردند درحالیکه از محاسنش خون می چکید.

یازدهم محرم الحرام سال ۶۱ هجق عمر سعد در سرزمین کربلا باقی ماند و به روایتی بر کشتگان سپاه امام حسین (ع) که هنوز تا ظهر روز یازدهم بدن مطهر آنه (امام (ع) و ۷۲ تن یارانشان) بر زمین کربلا تدفین نشده بودند، نماز خواند و آنها را به خاک سپرد و اسرا را بر شترها سوار کرد.

عمر سعد در عصر عاشورا برای خوش خدمتی بیش تر به عبیدالله بن زیاد و خاندان بنی امیه ، دستور داد سر بریده امام حسین (ع) را با شتاب به کوفه ببرند و عبیدالله بن زیاد را از پایان یافتن غائله کربلا با خبر کنند.

ماموریت رساندن سر مقدس اباعبدالله الحسین (ع) با خولی بن یزید اصبحی و حمید بن مسلم بود. آنان شب به کوفه رسیدند. در آن هنگام دارالاماره نیز بسته بود. به همین جهت شب را در خانه خویش گذرانده و بامداد روز یازدهم سر مقدس امام حسین (ع) را نزد عبیدالله بردند.

سرهای دیگر شهیدان را پس از بریدن و شست و شو دادن ، میان سرکردگان جنایتکار تقسیم کردند تا نزد عبیدالله برده و پاداش بگیرند و بدین وسیله به وی نزدیک شوند.

کاروان اسرای به جا مانده از فاجعه پس از شهادت امام حسین (ع) و یارانشان از کربلا حرکت کردند، امام زین العابدین (ع) در حال بیماری غل و زنجیر و بر شتر سوار شد، درحالیکه صدای شیون و گریه بانوان اسیر از قتلگاه بلند بود.

زینب کبری (س) با چشمانی اشک بار رو به بدن مطهر امام حسین (ع) گفت: به فدای آن که سپاهش رو دوشنبه غارت شد، به فدای آن کس که ریسمان خیامش را قطع کردند، به فدای آن کس که جان من فدای او باد، به فدای آن کس که با دلی اندوه ناک و با لبی عطشان او را شهید کردند، به فدای آن کس که از محاسنش خون می چکید.

در فرمایشات حضرت زینب (س) آمده است که شهادت امام حسین (ع) و غارت خیمه‌ها روز دوشنبه رخ داده است درحالی‌که تاریخ نویسان روز عاشورا را روز جمعه یا شنبه دانسته‌اند، بنابراین ممکن است این کلام به دوشنبه‌ای اشاره داشته باشد که سقیفه بنی ساعده تشکیل شد تا سنگ بنای انحراف و گمراهی مسلمانان بنا نهاده شود.

آن که طرح بیعت شورا فکند/ خود همان جا طرح عاشورا فکند

عمر بن سعد روز یازدهم محرم برای برپایی مجلس ابن زیاد به کوفه آمد و ابن زیاد با برپایی مجلسی با شکوه اذن عمومی داد و سر مقدس امام حسین (ع) را مقابل او قرار دادند و ابن زیاد نیز تبسم کرد و با چوبی به سر ایشان جسارت کرد.

در این زمان زید بن ارقم درحالی‌که گریه می‌کرد، فریاد زد: چوبت را از لب و دندان حسین (ع) بردار که من با چشم خود دیدم رسول خدا (ص) لبان مبارک خود را بر همین لب و دندان گذارده بود. ابن زیاد به او گفت: اگر پیر سالخورده نبودی و عقلت را از دست نداده بودی گردنت را می‌زدم، در این زمان زید به منزل خود روانه شد.

*منابع:

-لهوف

-بحارالانوار

-اعلام الوری

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/31933/ع-حسین-امام-مطهر-سر-زیاد-ابن-امیر-اهانت-مجلس-31933>